

# Πολιτιστικά και άλλα...

## ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

του Σπύρου Δομαζάκη

### ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΑΙΓΙΝΑΣ

Το ΣΙΝΕ ΤΙΤΙΝΑ την 1η και 2α Μαρτίου οργανώνει διήμερο αφιέρωμα στην Ελληνική Μικρού Μήκους Ταινία. Θα προβληθούν 5 ταινίες την ημέρα και οι θεατές θα έχουν την ευκαιρία να δουν ταινίες που διακρίθηκαν τα τελευταία 3 χρόνια σε φεστιβάλ που συμμετείχαν. Ευχαριστούμε το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και εύχομαι ή μάλλον ελπίζω στη συμμετοχή της Αίγινας στα φεστιβαλικά δράματα. Προς αυτή την κατεύθυνση άλλωστε και οι προσπάθειές μας.

Προς το παρόν με αφορμή το γεγονός αυτό θα ήθελα να πω λίγα λόγια για την μικρού μήκους ταινία:

Οι αδελφοί ΛΥΜΙΕΡ ανακαλύπτουν τον κινηματογράφο το 1890. Το Δεκέμβριο του 1895 γίνεται η πρώτη δημόσια προβολή στο υπόγειο ενός Παριζιάνικου καφενείου. Οι παρευρισκόμενοι ξετρελαίνονται με αυτό που βλέπουν αλλά και τρομάζουν βλέποντας ένα τρένο να έρχεται κατά πάνω τους.

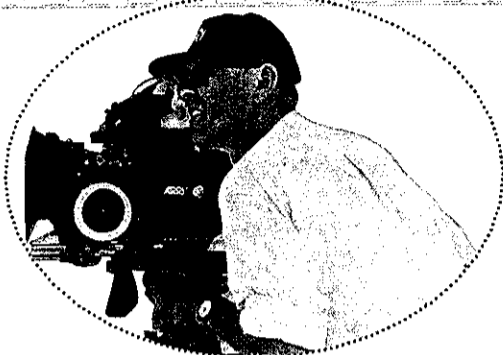
Η αυταπάτη είναι τέλεια. Μια νέα μαγεία σκορπεί η σκοτεινή αίθουσα και μια νέα τέχνη έχει γεννηθεί «Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ».

Τρία χρόνια αργότερα ο κινηματογράφος έρχεται και στην Ελλάδα. Η πρώτη προβολή γίνεται σε μια αίθουσα της πλατείας Κολοκοτρώνη.

Ο Ελληνικός κινηματογράφος θα μπορούσε να χωριστεί σε τρεις περιόδους. Η πρώτη περίοδος από το 1906-1927, η δεύτερη από 1928 μέχρι τον πόλεμο του 1940 και η τρίτη από την απελευθέρωση και μετά.

Μέσα σ' αυτές τις περιόδους αναπτύσσεται και η ταινία μικρού μήκους που στην αρχή δεν είχε καμιά σχέση με ότι είναι τώρα. Τα είδη που αναπτύσσονται εκείνη την πρώτη εποχή είναι το «Ζουρνάλ» και η «Κωμωδία» ενώ στις προσπάθειες που γίνονται για παραγωγή ταινιών μεγάλου μήκους τα είδη είναι η «Ηθογραφία» και το «Μελό». Όταν βλέπουμε τα ζουρνάλ της πρώτης εποχής παρατηρούμε πως η ιστορία καταγράφεται μέσα από δοξολογίες και θριαμβικές εισόδους του βασιλιά. Το 1922 αλλάζει αυτή η οπτική με τον Προκοπίου έναν οπερατέρ και τους αδελφούς Γαζιάδη. Με αυτούς έχουμε το πέρασμα στο «ΝΤΟΚΥΜΑΝΤΕΡ». Η κωμωδία το δεύτερο είδος που αναπτύσσεται με τις μικρού μήκους ξεκινάει το 1911 με τον Σπύρο Δημητρακόπουλο. Στην κωμωδία έτσι όπως παρουσιάζεται βλέπουμε σαν κοινά χαρακτηριστικά την έλλειψη σεναρίου, την χρήση στοιχείων από το βαριετέ, την προβολή του ηθοποιού και την μίμηση ξένων προτύπων.

Η περίοδος του σημερινού όπως υπάρχει κινηματογράφου αρχίζει μετά την απελευθέρωση και τα στοιχεία που τον κινούν είναι το πάθος και το μεράκι γι' αυτόν. Το 1960 ιδρύεται, εγκαινιάζεται και θεσμοθετείται φεστιβάλ κινηματογράφου, όπου προβάλλονται ταινίες μεγάλου μήκους καθώς και 11 μικρού μήκους. Κλείνοντας αυτή τη σύντομη ιστορική διαδρομή της



κινηματογραφικής ταινίας και για να μιλήσουμε για την ταινία μικρού μήκους θα λέγαμε ότι αυτή γεννήθηκε σαν αντιστάθμισμα στο ελεύθερο κύκλωμα παραγωγής, που παρουσιάζει σταθερές τόσο στην θεματική επιλογή (σενάριο) όσο και στα εργαλεία που συνθέτουν αυτή την πραγματικότητα. Έτσι λοιπόν παρουσιάζ-

ζεται σαν έκφραση ατομικής πρωτοβουλίας, ελεύθερης κριτικής. Βρίσκεται έξω από το σύστημα παραγωγής - διανομής, και αναπόφευκτα παίρνει επαναστατικό χαρακτήρα. Η ταινία μικρού μήκους κυμαίνεται από 5 λεπτά έως 40 λεπτά και πλουτίζει τομείς της κινηματογραφίας που δεν καλύπτει η μεγάλη μήκους όπως: πειραματικό σινεμά, ντοκιμαντέρ ως δοκίμιο ή κοινωνική κριτική, κινούμενα σχέδια, περιγραφικό ρεπορτάζ, διαφημίσεις. Στόχος της είναι η αντίσταση στα στερεότυπα της μαζικής κουλτούρας, η αυθεντικότητα και η επιστροφή στις ανθρώπινες αξίες. Η ταινία μικρού μήκους πλουτίζοντας τον ορίζοντα της κινηματογραφίας πλουτίζει τον ορίζοντα του πολιτισμού.

Μπορεί να γίνει όπλο μάχης και διαπαιδαγώγησης για όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής ζωής.

Το πρόβλημα της είναι να καθιερωθεί στη συνείδηση του κοινού σαν πολιτιστικό προϊόν.

## ΣΙΝΕ ΤΙΤΙΝΑ

### Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

«ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ»: Κλασικό αριστούργημα σε επανέκδοση με καινούριες κόπιες. Μια ταινία που σηματοδοτεί μια καινούρια εποχή στην παραγωγή γουέστερν και την κάνει σχεδόν μυθική. Ο Σέρτζιο Λεόνε (σκηνοθέτης) διασκευάζει το έργο του «Γιοζίμπο» του ιάπωνα Κουροσάβα. Το θέμα περιγράφει ένα περιπλανώμενο πιστολέρο που φτάνει σε μια μικρή πόλη, όπου δυο οικογένειες σκοτώνονται μεταξύ τους για να αποκτήσουν τον έλεγχο της πόλης, κινούμενοι μέσα σ' ένα καμβά όπου μπλέκονται η απληστία, η περηφάνια και η εκδίκηση.

«ΣΩΣΕ ΜΕ»: Είναι η δεύτερη μεγάλη μήκους του Έλληνα σκηνοθέτη, μετά την ταινία «Η αγάπη είναι ελέφαντας». Η ταινία είναι παραγωγής 2002 και στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης εκτός από καλές κριτικές απέσπασε και το βραβείο Α' Γυναικείου ρόλου. Η ταινία αυτή ξεκίνησε χωρίς καμιά οικονομική βοήθεια με μοναδικό στήριγμα το πάθος και το μεράκι του σκηνοθέτη που πίστεψε σ' αυτήν. Μια ταινία βαθιά βιωματική που μιλά για μια κοπέλα που την πνίγουν η μια μετά την άλλη οι δυσκολίες της καθημερινής επιβίωσης, μέχρι σημείου να φωνάζει αυτό

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/2 έως ΚΥΡΙΑΚΗ 2/3  
«ΓΙΑ ΜΙΑ ΧΟΥΦΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ»,  
του Σέρτζιο Λεόνε
- ΔΕΥΤΕΡΑ 3/3 και ΤΡΙΤΗ 4/3  
«ΣΩΣΕ ΜΕ»  
του Στράτου Τζίτζη
- ΠΕΜΠΤΗ 6/3 έως ΚΥΡΙΑΚΗ 9/3  
«ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΔΡΟΜΕΑΣ»  
του Zacharias Kunuk
- ΔΕΥΤΕΡΑ 10/3 και ΤΡΙΤΗ 11/3  
«Ο ΚΡΟΥΠΠΕΡΗΣ»  
του Μάικ Χότζες

που ο τίτλος μαρτυρεί. Σώσε με. Ο σκηνοθέτης θα είναι παρόν στην προβολή της ταινίας και στο τέλος θ' ακολουθήσει συζήτηση με το κοινό.

«ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΔΡΟΜΕΑΣ»: Είναι βασισμένο σ' έναν αρχαίο ινουιτικό μύθο που λαμβάνει χώρα στην ανατολική αρκτική ερημιά στην αυγή της πρώτης χιλιετίας. Μετά τη δολοφονία του αρχηγού του καταυλισμού, ο νέος αρχηγός Σαονλί κακο-

μεταχειρίζεται τον παλιό του αντίπαλο Τουλιμάκ. Τα χρόνια περνούν και ο Ταλιμάκ έχει αποκτήσει δυο γιούς, τον Δυνατό και τον Γρήγορο Δρομέα. Ο Γρήγορος Δρομέας κατακτά τη μέλουσα νύφη του Όκι, γιού του Σαονρί και η εκδίκηση αρχίζει... Μια ιστορία εσκιμώων, ειπωμένη και εκτελεσμένη από Εσκιμώους, με καταπληκτική φωτογραφία από τοπία της αρκτικής ερήμου και της ζωής των εσκιμώων.

«Ο ΚΡΟΥΠΠΕΡΗΣ»: Ταινία έκπληξη της χρονιάς που πέρασε, που κυλά με γρήγορους ρυθμούς στον γεμάτο ενδιαφέρον και εντάσεις κόσμο της νύχτας και των καζίνο. Ο ήρωας ταλαντεύεται ανάμεσα στον καθαρό επαγγελματισμό και τις προκλήσεις που του εμφανίζονται... ώσπου στο τέλος όλα ανατρέπονται και φανερώνονται οι αλήθειες μιας ζωής.